

APOŠTOLKA

Ročník 5 / číslo 15 / červen 2023

PRÁZDNINOVÉ ČÍSLO

KÁZÁNÍ PAVLY JANDEČKOVÉ

Text: J 8,12-20 Jan 8:12

Ježíš k nim opět promluvil a řekl: "Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života." 13 Farizeové mu řekli: "Ty vydáváš svědectví sám o sobě, proto tvé svědectví není pravé." 14 Ježíš jim odpověděl: "I když vydávám svědectví sám o sobě, moje svědectví je pravé, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy nevíte, odkud přicházím a kam jdu. 15 Vy soudíte podle zdání. Já nesoudím nikoho. 16 Jestliže já přece soudím, je můj soud pravdivý, neboť nesoudím sám, ale se mnou i ten, který mě poslal. 17 I ve vašem zákoně je přece psáno, že svědectví dvou osob je pravé. 18 Jsem to já, kdo svědčí sám o sobě; a svědčí o mně také Otec, který mě poslal." 19 Zeptali se ho: "Kde je tvůj otec?" Ježíš odpověděl: "Neznáte ani mě ani mého Otce. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce." 20 Ta slova řekl v síni pokladnic, když učil v chrámě. Ale nezatkli ho, protože dosud nepřišla jeho hodina.

Jen málokterý jazyk vystihuje význam světla tak krásně jako čeština a některé slovanské jazyky – slovo „světlo“ má totiž stejný slovní základ jako slovo „svět“. Jinými slovy - svět je tam, kde je světlo. Pokud by světlo nebylo, tak svět už by nebyl místem života. Svět by nebyl světem.

Výrok: „Já jsem světlo světa“ - Ježíš pronesl na konci jednoho z nejdůležitějších židovských svátků – na svátek stánků, který připomínal putování Izraelců pouští. Trval několik dnů a celý chrám byl osvětlen mnoha světly. Svítil do noční tmy a každý z účastníků slavnosti si mohl vzpomenout na zaslíbení proroků - že do tmy, jež přikrývá všechny národy, zazáří světlo. Ti kdo v chrámu oslavovali v tom nádherném osvětlení Boží péči o Izrael, který z Egypta došel do zaslíbené země – cítili hrdost nad tím, že patří k tomuto lidu. K lidu, kterému Bůh dal svůj Zákon - světlo, které ostatní národy neznaly.

A právě do této sváteční atmosféry, jež panovala v chrámu - zazněla Ježíšova slova: *Já jsem světlo světa*. Jakoby celý zářící chrám měl být jen kulisou něčeho nečekaně nového. Ten, který mluví - je světlem pro celý svět, pro všechny lidi.

Skutečně provokující nárok z úst člověka. Něco takového by se o sobě neodvážil tvrdit žádný žádný normálně uvažující člověk. Snad jen nějaký namyšlenec, který ale spíš patří někam do lékařské péče. Takhle nějak to můžeme vnímat my.

Židé ale v tomto Ježíšově svědectví o sobě museli nadto cítit ozvěnu Božího jména zjeveného Mojžíšovi: JÁ JSEM.... Každý Izraelec věděl, že jen Hospodin sám je světlo. Vždyť prorok Izajáš volá: *Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. (Iz 60,1)*.

Když Ježíš říká to, co říká - naznačuje tím svou jednotu s Bohem a to bylo rouhání. Proto se proti němu zvedá velký odpor. Vždyť vydává svědectví o sobě a nemá nikoho, kdo by to potvrdil. Podle Mojžíšova zákona bylo k pravdivému svědectví potřeba dvou svědků. Pán Ježíš to dokonce sám uznává - ale se zvláštním připomenutím: *Ve vašem zákoně je to psáno*. - Z těchto slov můžeme cítit zvláštní odstup k tomu, co Židé pokládali za první a poslední – a to byl právě Zákon.

Ježíš, který nepřišel Zákon zrušit, ale naplnit, ale říká: to je váš Zákon. On jej nemusí dodržovat – jako všichni ostatní, aby se přiblížil Bohu. On k Bohu patří jako Syn patří Otcí. On sám je to jediné Boží slovo, ve kterém Bůh otevírá svou náruč do široka pro všechny lidi, pro celý svět.

Zatímco farizeové kolem Ježíše mluví stále znovu o Zákonu, On mluví o svém Otcí. Ten ho poslal a on sám je svědek pravdivosti jeho slov: *Jsem to já, kdo svědčí sám o sobě; a svědčí o mně také Otec, který mě poslal*.

A právě tady mu farizeové položí otázku, která není ani tak zvědavá jako spíš výsměšná: *Kde je tvůj otec? ...*. Pořád o něm mluvíš – kde ho tedy máš?

Tato otázka vlastně nikdy nezmlkla. - Kde máte křesťané, toho vašeho Otce, který miluje své děti, když je na světě tolik bolesti, zla a utrpení? ....Vyznáváte, že věříte v Boha Otce, který je milosrdný a spravedlivý – kde tedy tento váš otec byl, když se odehrávaly všechny krutosti první či druhé světové války?.... Kde je dnes, kdy se staví národ proti národu, člověk proti člověku? - Věřit na moc a peníze, to ano, ty vládnou světu, možná tak ještě na osud – ale na lásku Boha Otce – na tu nevěřím. *Kde je tvůj Otec?....* Ježíšova odpověď musela být pro farizeje velkým pohoršením. Neříká: *pojďte, já vám ho ukážu, ale: Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce.* Není jiná cesta k Otci než víra v Syna – a právě tu odmítali. Že je Bůh tvůj Otec poznáš jen tehdy, když poznáš vírou v Ježíše jeho Syna. Jinak to nejde. V tom je evangelium naprosto jednoznačné a proto i dnes stále pohoršující. Ježíš ukazuje na sebe, abychom poznali, že máme skutečně Otce, který je nám blízko, který je s námi.

Odvěká lidská otázka zní: Odkud přicházím a kam jdu? Každý z nás je sám sobě tajemstvím, které nedokážou plně odhalit ani ti nejmoudřejší filosofové a myslitelé. Nedovedeme najít přesvědčivou odpověď na to, kdo vlastně jsme, proč tu jsme a jaký je smysl našeho života. Ani na to, co s námi bude, až život skončí. Ten, který k nám mluví - ten jediný může říct: *Vím, odkud jsem přišel a kam jdu.*

A přece Ježíš nechce, aby člověk zůstal v této nevědomosti. Proto říká o sobě to, co popuzuje, ale co je pravda: *Já jsem světlo světa.* - Není to básnická metafora, ani projev nadřazené pýchy. Je to dar, který nám dává, protože myslí na náš obyčejný život. Tam tolikrát můžeme bloudit jako ve tmě a jít špatným směrem. - On přišel, aby nám byl světlem. Nechce nás oslnit, nechce se blýsknout, ale chce být trvalým světlem pro celý náš život.

Kristus nepřišel vybudovat jakousi nedobytnou pevnost náboženství a církve. Jakýsi „svět ve světě“, ve kterém bychom se měli zavřít a izolovat, obalit svou náboženskou hantýrkou a rituály. Kristus přišel nasvítit náš svět novým světlem. Světlem, které, jak říká Písmo, „svítí na zlé i dobré“ (srv. Mt 5,45). Na staré i nové. Na křesťanské i na nekřesťanské.

Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. - To světlo ale zapuzuje tmu jen tehdy, když člověk Ježíše následuje. A to znamená jít jeho směrem, dát mu svou důvěru, spolehnout se na něho. Vždyť kolik je dnes ve světě temnoty, která v nás vzbuzuje nejistotu, obavy, strach. Temnoty, která děsí. Častokrát musíme jít tmou nejistoty, jestli Pán Bůh na nás nezapomněl a jednou budeme muset projít roklí stínů smrti, jak nám připomíná Ž 23.

Ale všemu tomu navzdory Ježíš září i nám jako světlo, které zapuzuje každou temnotu v nás i kolem nás. On říká: *Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.* Amen.

Rozhovor s kurátorkou humpoleckého sboru Helenou Kleinerovou

Jaké jsou tvoje první vzpomínky na humpolecký sbor?

Jsou úryvkovité. Dojdu si do kostela a mám svůj rituál a tam se pomodlím a mám tam zafixované lidi, které jsem znala. Např. pradědečka, pamatuji si ho v klobouku jak sedí v lavici. S babičkou jsem chodila každou neděli do kostela. Bylo navařeno, všichni měli nedělní šaty, neděle byla vždy slavnost, rituál. Chodilo se do kostela – ale nikdo mě nenutil. S babičkou jsem ráda chodila – když jsem zde byla – a byla jsem zde často. Sbor mám tedy spojený s rodinou, nikoli např. s farářem.

Jiné neděle jsi byla kde?

Otec byl voják, bydlela jsem v Hradci Králové. Když otce z politických důvodů po roce osmašedesát vyhodili z armády (byl plukovníkem), tak jsme tam zůstali a

nemuseli jsme se stěhovat jako dříve. Každé prázdniny jsem trávil v Humpolci u babičky.

Tvoje rodina z matčiny strany byla evangelická?

Moji matku křtil ještě pan farář Mahovský, kterého zastřelili v Kobylsích. Od matčiny strany byla celá rodina evangelická. Pradědeček byl vyznání augspurského. Matky otec byl katolík, ale když přišel do Humpolce, přestoupil k evangelíkům. Dědeček potom dělal i ve sboru kurátora. Babička i dědeček také chodili do sboru zpívat.

Od kdy zde bydlíš trvale?

Přistěhovala jsem se sem později s rodinou, když mi bylo 33 roků a setrvávám zde dodnes. V tu dobu zde byl Ondřej Stehlík jako farář. Tenkrát mu bylo kolem třiceti. Bylo to brzy po revoluci, tak přicházelo hodně lidí, spousta dětí chodila do nedělní. Obě moje dcery též. např. bylo celkem asi 10-15 dětí. Ondřej s nimi připravoval spoustu programu, divadla kolem vánoc. Děti byly nadšené. Já jsem nebyla pokřtěná, otec byl voják a maminku měl v Terezíně (jako politický vězeň), zažil si od mala perzekuce a nebyl věřící. Jako malý byl ministrant, pravděpodobně zanevřel na náboženství, když poznal jak to ve světě chodí.

Chtěla jsem po Ondřejovi pokřtít holky a on mi řekl, že si každý, kdo nabude rozumu, rozhodne sám. Ondřej ovšem moc dlouho v Humpolci nebyl, odešel do Ameriky. Začalo se to zde střídat. Já jsem byla velmi vytížená, měla jsem na starosti cukrárnu. Události ve sboru jsem tolik nesledovala.

Jaké to bylo ve sboru za Honzy Kellera a po jeho odchodu?

Když zde byl Honza Keller, sblížili jsme se (mj. dělal pohřeb mojí babičky). Měli jsme společné vzpomínky na Běleč s jeho manželkou apod. Sbor v té době začal opět ožívat, konaly se jednou za čas společné večery, promítalo se apod. Také jsme několik rodin s Kellerovými jeli do Toskánska, kde měl Sváta Karásek usedlost (pěstovalo se tam kivi). Jeli jsme tam vlastně pracovně. Okopávali jsme a vyplevelovali kivi. Mám na to úžasné vzpomínky. Když Kellerovi odešli, tak zde byl Pavel Šindler. V tu dobu jsem do sboru chodila sporadicky. V té době jsem se hodně sblížila s Miluškou Havelkovou, tehdejší kurátorkou. Díky tomuto přátelství jsem nacházela ve sboru svoje místo.

Jaké to bylo po nástupu administrátora Filipa Boháče?

Po nástupu Filipa Boháče jsem se cítila znovu silně oslovena, mj. i díky jeho osobnímu přístupu. Bohoslužby pro mne začaly být událostí, která mne velmi

oslovila i mimo jejich čas. Nechala jsem se pokřtít a následně jsem svolila i k funkci kurátorky. Funkce mi nejsou blízké, ale dohodli jsme se, že si budeme navzájem pomáhat.

Jaké je podle tebe místo faráře na sboru?

Když odešel Honza Keller, sbor začal slábnout. Odešel farář, není zde osoba, která by tvořila centrum sborového života. Sbor je svým způsobem hluchý. Administrace tento problém nemůže vyřešit. Sborový život začne chřadnout, když se zpřetrhají vazby mezi lidmi. To říkal už můj dědeček, že za komunistů došlo k přetrhání těchto vazeb. Tyto vazby jsou v podstatě kamarádství, které přesahuje prostor kostela. Udrží sbor při životě.

Sbor je pro tebe důležitým místem...

Díky tomu, že jsem se vrátila a našla jsem se na původním místě, které mě od mala oslovovalo. Přišla jsem na tam, kde mi bylo nejlíp, když jsem byla malá. Nic lepšího už ve svém životě nevymyslím. V tomto smyslu toto místo pro mne zůstane stejně důležité ať už se se sborem stane cokoli.

Co tě v životě nese?

Babička mi vždycky říkala: buď dobré mysli, směj se, neplakej, protože to máš za stejný peníze.

Za rozhovor děkuje Petr Turecký

KONFIRMACE

Konfirmace dvou dívek, Magdaleny Trutnové a Marie Turecké, proběhla v kostele ve Strměchách na svatodušní svátky.

Z konfirmační promluvy: Marie a Magda byly pokřtěny jako malé děti. Dnes veřejně a slavnostně vyznají svou víru a přiznají se tak ke svému křtu. Společně se připravovaly ke konfirmaci.

Každá z dívek si připravila příběh, který je oslovil, každá ho řekla celkem rychle a jasně. Nemusel jsem jim nijak pomáhat s výběrem...

Ukazuje to, že i když jsou obě „tiché dívky“, tak se mi líbí, že docela přesně ví, co chtějí.

Jak se říká: tichá voda břehy mele.

Absolvovali jsme spolu konfirmační kurz podle příručky „Dvakrát měř, jednou věř“, výuka vypadala tak, že jsme vedli rozhovor nad jednotlivými tématy.

Probrali jsme postupně řadu oblastí: teologické, historické, o Bibli, o církvi. Mnoho jsme si řekli, a ještě více zbývá :)

Přeji vám, aby pro vás byl sbor místem, kde budete moci naléznout místo plné důvěry a přijetí a budete se mít kam vracet, i kdybyste se odstěhovali třeba daleko. Společenství těla a krve Kristovy budete moci nalézat všude tam, kde se budou křesťané, evangelíci scházet.

Petr Turecký

BIBLICKÉ HODINY

Od poloviny března se v rámci organizace YMCA konají v Pelhřimově biblické hodiny pod vedením b. faráře Daniela Matějky. Během svého života jsem prošla řadou biblických hodin na různých místech, ale tyto mají zcela jiný ráz – nejsou založeny na výkladu kazatele, ale od samého počátku probíhá diskuse nad přečteným biblickým oddílem, do které bratr farář pouze vstupuje s upřesněními daného problému. Setkávají se zde lidé z různých církví, z různých sborů a různých míst Pelhřimovska. Jsou výborným doplňkem tradičních biblických hodin v našich sborech a vedly k oživení i v našem sboru. Konají se ve čtvrtek v 19 hodin v prostorách YMCA, Růžová ulice 82. Všichni jste srdečně zváni, přijďte se mezi nás podívat.

Eva Hlavičková

NOC KOSTELŮ V PELHŘIMOVĚ

V Pelhřimově jsme se při Noci kostelů sešli po dvou letech díky Bohu v hojnějším počtu. Viděli jsme divadelní pohádku pro děti představenou Zdeňkem Turkem. Zdeněk Turek se zdržel a zahrál řadu trampských i jiných písní na kytaru. Návštěvníci se mohli zpěvem přidat, byla velmi přátelská a příjemná atmosféra. Vrcholem setkání bylo vystoupení Simeona Hány a Firmiana Simeona Drosta, který jej doprovázel na klavír. Slyšeli jsme skladby mj. od Vítězslava Nováka, Antonína Dvořáka, W. A. Mozarta, či Richarda Wagnera.

Simeon Hána pochází z Pelhřimova na Vysočině. Středoškolské vzdělání dokončil na Konzervatoři Evangelické akademie v Olomouci. Nyní je studentem prvního ročníku operního zpěvu na JAMU v Brně. Zpěvu a hře na housle se věnoval již od útlého věku na ZUŠ v Pelhřimově, poté v Humpolci. Právě v Humpolci se rozvinul jeho vztah k hudbě a zpěvu samotnému. Od roku 2017 studuje u Mgr. et MgA. Ivany Mikeskové PhD. Absolvoval mistrovské pěvecké kurzy OLMIK v Olomouci či Letní akademii v Německu u nizozemského barytonisty Marcela Booneho. Spolupracuje také na projektech s německou organizací International Choir Academy pod vedením Rolfa Becka. Účastnil se mnoha soutěží jako např. Pražský pěvec, Pro Bohemia v Ostravě či Mezinárodní pěvecká soutěž Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Spolupracoval s Moravským divadlem Olomouc (Nabucco) nebo s Národním divadlem Brno (Z mrtvého domu, Glagolská mše). Dále s Divadlem na Orlí v rolích Markýze de la Force (Dialogy karmelitek), Benedikta (Kalvárie) a Mumlala (Dvě vdovy).

Firmian Simeon Drost vyrůstal v německém Kößlarnu a začal hrát na klavír v šesti letech. Získal několik prvních cen jako sólista a partner v komorní hře na různých německých hudebních soutěžích. Od roku 2018 studuje na Hudební univerzitě v Mnichově u prof. Martiny Bauer. Kromě studia klavíru se věnuje také výuce a studiu latiny. V současné době absoluuje semestrální zahraniční stáž na JAMU v Brně u prof. Jana Jiraského.

NOC KOSTELŮ V HUMPOLCI

Koncert se vydařil

2. června 2023 se v rámci Noci kostelů konal v evangelickém kostele koncert žáků ZUŠ Gustava Mahlera. Spolupráce našeho sboru a ZUŠ při pořádání koncertů trvá již léta (mimo jiné vzhledem k příznivé akustice v kostele) k oboustranné spokojenosti. Tentokrát koncert připravil a uváděl pan učitel Stanislav Žaloudek, který učí hru na smyčcové nástroje. Za hojně účasti posluchačů se představilo kolem 30 jeho žáků, koncert trval téměř 2 hodiny a obecenstvo výkony mladých hudebníků velmi ocenilo.

Miroslava Rychetská

OPRAVY V HUMPOLCI

Příspěvek na opravu

Komplex našeho kostela s přílehlými dvěma domy a zahradou je zapsán v seznamu kulturních památek. Naše nemovitosti z 19. století jsou energeticky náročné a

potřebovaly by mnoho úprav. Od města Humpolec jsme letos obdrželi dotaci v hodnotě 275 000 Kč určenou na opravy a nyní konzultujeme návrhy a možnosti a rozhodujeme, na co příspěvek použijeme (oprava plotu, stabilizace objektu bývalé prádelny, řešení vlhkosti nad jedním kostelním oknem ...). Naše rozhodnutí ovšem musí schválit památkáři.

Miroslava Rychetská

VÝSTAVA OBRAZŮ ZDEŇKA ŠORMA

V pelhřimovské modlitebně proběhla velikonoční výstava obrazů faráře Zdeňka Šorma

Zdeněk Šorm (*1959) je výtvarník a evangelický farář, který celý život pracuje s dětmi a připravil pro ně nejrůznější kreativní materiály: flanelografy, pracovní listy s biblickou tematikou, písně, divadelní hry. Jeho svébytný výtvarný projev nezařazuje biblická témata do světa pohádek a kýčů, ale umožňuje na prožitá setkání navazovat i ve věku pozdějším.

Když jsem poprvé uviděl knížku Zdeňka Šorma *Nakresli mi Bibli*, pomyslel jsem si, že je sestavená z dětských kreseb. Nenapadlo by mne, že je to dílo vyzrálého zkušeného autora. Zdeněk ilustruje bibli dál, vytvořil postupně cyklus kreseb k pašijovému biblickému cyklu. Tyto ilustrace jsme měli možnost vidět u nás v modlitebně. K tomuto cyklu přidal ještě cyklus druhý, pojatý opačně – přesně, symetricky, znakově. Návštěvník tak měl možnost porovnat dva odlišné přístupy k ztvárnění biblické zvěsti a třeba si uvědomit, co mu je bližší.

Zdeňkovy biblické ilustrace tak dobře *imitují* autentickou dětskou kresbu, že jsem musel jeho ilustrovanou bibli podrobně zkoumat, abych se nechal přesvědčit, že tato dílka nevznikla v nějaké mateřské školce. Ukázalo se, že s největší pravděpodobností nikoli. Začala ve mě ovšem hlodat pochybnost o čistotě autorových úmyslů. Autor si *hraje* na dítě, aby kniha působila autenticky, ve skutečnosti je to *jen* samoúčelná stylizace.

Nejsou tak ilustrace Zdeňka Šorma ve výsledku manýrou?

Vzpomněl jsem si na akvarely Paula Kleea. Ten mj. napsal: *Jestliže mé obrazy často působí primitivně, pak je nutno chápat tuto primitivnost jako schopnost disciplinovaně redukovat na nejzákladnější. Je to jen úspornost, nejvyšší znalost profese, tedy protiklad skutečného primitivismu. (...) Prapočátky umění nalezneme stejně v etnografických sbírkách jako v dětském pokoji. (M. Lamač, Myšlenky moderních malířů, str. 209)*

Zadíváme-li se na ilustrace Zdeňka Šorma pozorněji, možná se necháme pomalu přivést k oné úspornosti. Zdánlivá primitivnost pojetí umožňuje soustředit se na podstatné a zároveň nechává velký prostor pro diváka. Šormovy ilustrace nejsou v tomto smyslu ojedinelé, podobně se k Bibli vyjádřil Ivan Urbánek (Josef, Eman, 2008). I jeho kresby jsou motivovány snahou o dosažení jakési meditační vrstvy textu. Urbánkovy kresby jsou ovšem pojaté formálně střídměji, sevřeněji. Z Šormových kreseb dýchá téměř až brutalismus, anarchie, divokost, nespoutanost, drzost.

Domnívám se, že se Zdeňku Šormovi povedlo výtvarně zachytit své vlastní vnímání biblického textu, který, jak sám říká, je pro něj stále méně srozumitelný. *Komentáře jsou nejisté. Vždyť biblický text je často divoký, nespoutaný, drzý. Jeho uhlazování přinese v důsledku spíš komplikace než užitek. Přiblížit se k významu je těžké, mnohdy nemožné. Od doby jeho vzniku nás odděluje propast, stejně jako nás odděluje propast od našeho vlastního dětství, kdy jsme ještě nebyli vsazeni do pout společenských dohod a úmluv.*

Máme před sebou výrazné originální dílo, které dává možnost zakusit z Bible něco víc, než *jen* snahu o interpretaci. Dává čtenáři zakusit téměř hapticky možnost

setkat se s Biblií jako textem, který promlouvá z velké hloubky a šířky a nutí člověka zpomalit.

A tak mám radost nad Zdeňkovou drzostí vytvořit v době lačnicí po honbě za množstvím *udělané* práce za časovou jednotku obrazy svobodně nepoddajné, zdánlivě hrubě tesané, které svou křehkost odhalují pomalu a pozvolna.

Petr Turecký

Zprávy z YMCA

Tábor na Valkounově stojí! To je hlavní uklidňující zpráva, kterou čekáme před začátkem prázdnin. Na velké brigádě 17. června se sešlo více než 30 lidí nejen z YMCA, ale i ze spřátelených organizací, kterým tábořiště půjčujeme. Hned o sobotu později, 24. června přichází tradiční Zlatá horečka, akce pro rodiny s rýžováním zlata v potoce a množstvím soutěžních disciplín.

Souběžně však v závěru školního roku probíhá přemýšlení o tom, co bude po prázdninách. Aby organizace kroužků byla funkční, musí se vždy znovu promyslet. Děti budou o rok starší, nastoupí silný ročník prvňáčků. Něco se osvědčilo ve stávající podobě, jiné aktivity je potřeba přetvořit. Například z kroužku ukulele v Nové Cerekvi, kde by už nikoho moc nebavilo další rok drhnout dokola ty stejné akordy, vytvoříme otevřenější klub hráčů s různými hudebními nástroji, ale i deskovými hrami. Jazykové kurzy pro Ukrajince zřejmě splnily svou úlohu a zredukují se na občasná setkávání. Polovina pravidelných účastníků mládežnického čtení Bible kritickým okem odchází od září na vysokou školu. Mladé fotbalisty bude potřeba rozdělit na začátečníky a zkušenější. A podobně.

Na druhé straně přibývá stále něco nového a čerstvého. Na jaře se začala ke čtení Bible scházet věkově dosti rozrůzněná skupina dospělých. Navštěvují ji lidé bydlící od Kamenice nad Lipou po Velký Rybník, propojují se lidé ze sborů v Pelhřimově a Moravči. V Nové Cerekvi se v té době zformoval také taneční kroužek pro děti prvního stupně, který je jakýmsi protipólem převážně klučičích fotbalů.

Doufáme, že vše během prázdnin, případně během září dozraje do funkční podoby, aby aktivity dělaly radost i v dalším školním roce.

Mezi tím ovšem přijdou prázdniny a letní akce. YMCA pořádá čtyři tábory: Valkounov pro školní děti, Stínadla pro teenagery, příměstský tábor v Moravči a rodinný pobyt na Vlčici. Dále dvě kratší, ale stále vícedenní akce: minitábor oddílu Stopa a tensingové soustředění. To vyvrcholí festivalem v Moravči na faře v pátek 25. srpna od 18:00. Všichni jste srdečně zváni.

Novinkou, která si teprve postupně hledá svůj způsob, je zprovozňování maringotky na druhé straně rybníka Valkounova. Tu zakoupila YMCA Pelhřimov

pro své aktivity s podporou grantového systému ČCE. Už tam přespávaly oddíly Stopa i Ježečci, využítá bude také při Zlaté horečce. Chybí doladit nějaké technické drobnosti, ale maringotka by měla nabízet nocleh účastníkům YMCA kroužků, menším skautským oddílům, ale třeba i jednotlivým rodinám pro romantické víkendy v přírodě.

Od kostela v Moravči

V Moravči je přes léto každé nedělní setkání nějak jiné. Je to díky prázdninovým návštěvníkům, ale také hostům na kazatelně. Zvláště upozornit a pozvat chceme na festival Greenway v neděli 16. července. Po bohoslužbách (začínají v obvyklých 9:30) bude následovat divadlo Terezy Říčanové, po společném obědě zasedneme k rozhovoru s PaedR. Janou Svobodovou, ředitelkou pedagogicko-psychologické poradny v Pelhřimově, na téma: „Vývojové potřeby v našem životě“. Probíhat bude také dobročinný bazárek.

Radostnými událostmi prázdnin budou také dva křty mladých dospělých. První už v neděli 2. července, zvláštní tím, že se odehraje od 9:00 v moravečském koupališti, abychom se pak na 9:30 přesunuli do kostela k pokračování bohoslužby. Druhý křest proběhne v rámci rodinných bohoslužeb na závěr táborů Valkounov a Stínadla 20. srpna v kostele. Bohoslužby při závěru táborů budou tedy už třetí rok po sobě křestní. Má to svou sílu, když desítky táborových účastníků mohou být svědky přiznání se k víře a přijetí křtu. Je také zřejmé, jakou v tom hrají roli aktivity YMCA.

Daniel Matějka

NEJSTARŠÍ DĚJINY EVANGELICKÉHO SBORU V HUMPOLCI.

(Závěr)

Zdálo by se, že když humpolečtí evangelíci dosáhli toho, že měli vlastní, úřady uznaný sbor církevní, duchovního, farní budovu a modlitebnu, mohli, zbaveni jsouce největších starostí, věnovati se vnitřním zájmům církve a usilovati v klidu o vzdělání a zušlechtění duše. Činili to sice, ale zároveň přece cítili, že k plnému rozvoji jejich duchovního života je zapotřebí, aby měli bezpečně postaráno o školu a učitele. Toleranční sbory české dbaly vždy o řádnou školskou výchovu. Skoro

všude zároveň s duchovním povolávaly si učitele, často i s akademickým vzděláním. Kde se našlo členů méně než 500 duší, potřebných k založení sboru podle tolerančního patentu, zakládali evangelíci sbory školní a povolávali si učitele, aby jejich děti vychovával v duchu evangelických otců a názorů. Také Humpolečtí s prvním duchovním Rutkayem přivedli učitele Štěpána Kalmára, který brzy však stal se duchovním v Trnávce. Po Kalmárovi stal se učitelem Matěj Hinker, rodem z Kolína v Čechách. Oba učili v domě Martina Kysely, v č. 61., až do konce r. 1785, příštího roku byla přestěhována škola do domu Jakuba Příborského, čís. 103., kde, jak jsme psali, s počátku konaly se také Boží služby.

Hinker odešel z Humpolce r. 1786 a na jeho místo vstoupil František Malát, syn zdejšího občana Lukáše Maláta. Vysvědčení učitelské způsobilosti měl od ředitele normálních škol pražských. Učil na škole až do roku 1797, kdy přestoupil ke katolické církvi. Evangelické děti chodily pak do katolické školy.

Třetí farář Josef Krejčí (1797-1803) velmi se staral, aby škola zase byla zřízena a aby byla pro ni postavena budova. Sám do pamětní farní knihy napsal: „Hned při začátku mého kazatelského úřadu při církvi Humpolecké A. V. roku 1798 o to jsem velikou starost a péči vedl, aby církev A. V. Humpolecká svou vlastní školu na vykázaném place od c. k. krajské komise, vystavěnou míti a svým vlastním školním učitelem zaopatřena býti mohla. Proto jsem svou péči i také své mínění p. starším i ostatním údům církve oznámil a k tomu co nejpronikavěji býti může, pobízel a napomínal, aby po vyšetření a povážení veliké potřeby, vlastní školu a učitele míti, s pomocí Boží o náklad k stavění školy na vykázaném místě hned vedle samého farního domu, se starali a stavěti začali. Na čemž také celá církev svolila a hned od r. 1797 začaly se materialia shromažďovat, až potom roku 1801 pod správou stavitele Rathouského začátek stavení učiněn byl. Ten rok přivedeno bylo stavení až pod střechu. Poněvadž ale pro nedostatek peněz bylo by muselo nedostavěné stavení školní tak zůstat, za některý čas, což by k zkáze bylo směřovalo, tedy následujícího roku 1802 požádali páni starší Josefa Skorkovského, aby on ostatní náklad na dostavení a dohotovení školy potřebný vynaložil, pod tou výminkou, že se jemu potom od církve opět zaplatí. Což on také na žádost jejich učinil a 400 zl. na dohotovení školního stavení vynaložil a skrze tuto svou lásku a k církvi náklonnost stavení školní k úplnému vyhotovení přivedl, což se stalo roku 1802, dne 16. listopadu.“ V této škole se začalo učití teprve r. 1810, poněvadž humpolecký sbor nebyl s to, aby udržel svého zvláštního, učitele. Napoleonské války ochudily i zdejší lid. Roku 1810 vzdor své chudobě sbor rozhodl se přece povolati učitele. Byl jím Václav Procházka, kandidát bohosloví ze Strašnic u Prahy. Nepobyl v Humpolci dlouho. Po něm se stal učitelem Šebestian Dubský, humpolecký rodák, vysloužilý dělostřelec, který však složil zkoušku předepsanou

pro učitele a který svůj úřad konal k všeobecné spokojenosti až do své smrti r. 1822.

Tím jsme krátce vypsali nejstarší dějiny humpolecké evang. církve. Její další dějiny byly někdy velmi pohnuté a jindy zase probíhaly klidně. Evangelickým občanům humpoleckým nikdy však nechyběla láska k církvi i ke škole. Rádi přinášeli potřebné oběti. Byly jejich radostí a chloubou. Věříme, že tato láska nikdy neustydne.

Text jsme přetiskli z *Vlastivědného sborníku okresu humpoleckého: Zálesí* (str. 152-154, rok 1927-28). Úhledně svázanou publikaci poskytla z pozůstalosti svého tatínka sestra Milena Římalová.

Poetická inspirace Ivy Brothánkové

Antonín Sova

spisovatel, básník, knihovník, novinář a překladatel

Antonín Sova byl vedle Karla Hlaváčka zakladatelem české moderní lyrické prózy a básně v próze.

Antonín Sova se narodil 26. února 1864 v Pacově na Vysočině, kde jeho otec působil jako učitel a hudebník. Po něm Sova zdědil umělecké sklony. Vedl malého Antonína od mládí lásce k umění, zejména hudbě. Rodný kraj a jeho příroda se stanou později jednou z podstatných oblastí Sovovy tvorby.

Když bylo AS patnáct let, velmi ho poznamenala smrt jeho milované maminky a také brzký sňatek jeho otce, s nímž se Sova

nikdy nesmířil. Vliv těchto smutných událostí můžeme později spatřit i v některých jeho literárních dílech.

Sovovu tvorbu zásadně ovlivnila i jeho první milostná okouzlení a přátelství se sestrami spisovatele J. Vrchlického, se kterými se seznámil po přestěhování rodiny do Lukavce. V roce 1879 sem přichází jako pomocná učitelka Jana Fridová, Vrchlického sestra. Bylo jí tehdy dvacet let a v citlivém Sovovi našla brzy vnímavého a pozorného přítele. Když pak za Janou přijela v letních měsících 1882 její sestra Ema, bylo na světě další vzplanutí. Právě Emě dedikoval Sova jednu ze svých raných básní, skladbu Fantastické intermezzo.

Během svého studia na gymnáziu pak A. Sova pod pseudonymem Ilja Georgov vydal své první básně. Po maturitě odešel do Prahy, kde začal studovat právnickou fakultu. Bohužel z finančních důvodů musel studii zanechat. S pomocí J. Vrchlického a Adolfa Hejduka získal místo v redakci Ottova slovníku naučného a zapojil se rovněž do literárního odboru Umělecké besedy.

Zásadním rokem pro A. Sovu jako spisovatele byl rok 1895, kdy společně s dalšími mladými umělci té doby podepsal takzvaný manifest České moderny. Dal tak najevo své názory na českou literaturu a umění přelomu století. Začal také publikovat svá vlastní literární díla. Psal zejména osobní a přírodní lyrickou poezii, ale i poezii sociální a vlasteneckou. Napsal i několik prozaických knih.

Přelom století zdá se být pro Sovu lidsky šťastným obdobím. V roce 1898 získává místo knihovníka Městské knihovny pražské, což sebou přináší i lepší plat a vyhlídky na služební postup. Později po dobu více než dvaceti let zde působil jako ředitel. V této době se také seznamuje s krásnou Marií Kovaříkovou, kterou si v listopadu 1900 bere za ženu. Líbánky v létě 1901 trávili mladí novomanžele v lukaveckém hříbku a v říjnu se jim narodil syn Jan.

Osobní štěstí je ale příliš křehké. Věkový rozdíl mezi manželi a z něj plynoucí odlišné představy o vzájemném soužití vnáší do vztahu nesoulad. Mladá dívka by ráda žila rušným společenským životem, kdežto Sova je připoután k úřadu a po práci se ještě pilně věnuje dalšímu „úvazku“ – literatuře. Rozpad manželství je dovršen kolem roku 1905, přestože i nadále žijí manželé ve společné domácnosti a jejich svazek je formálně rozveden až roku 1921.

Ke konci života ho sužovaly nepříjemné zdravotní komplikace, prožíval velké bolesti, pravděpodobně se jednalo o projevy pokročilého stadia syfilitidy, které mu znemožňovaly pohyb, mohl se pohybovat pouze na vozíku. A. Sova zemřel v Pacově 16. srpna 1928.

Z díla Antonína Sovy:

Květy intimních nálad /1891/ - impresionistická a subjektivní lyrika, ve které se vrací ve vzpomínkách do svého dětství a kraje, kde se narodil. Kromě toho sbírka obsahuje i texty melancholické až smutné.

Z mého kraje /1892/ - opět se zde vrací do svého oblíbeného kraje na jihu Čech s množstvím rybníků a řek. Verše působí na lidské smysly. Krásu jihočeské krajiny tak vnímá čtenář nejen zrakem, ale zároveň slyší její zvuky, cítí zdejší vůně.

Zlomená duše /1896/ - skeptická lyricko-epická skladba. Námětem se stalo autorovo zklamání z toho, jak se jeho čisté představy a sny liší od skutečnosti.

Vybouřené smutky /1897/ - sbírka básní, obsahující vzdor a protest proti prázdnému měšťanství a sociální nespravedlnosti.

Údolí nového království /1900/, Dobrodružství odvahy /1906/ - básnické sbírky, ve kterých je utopické království symbolem naděje.

Ještě jednou se vrátíme /1900/ - sbírka intimní poezie, vrcholné Sovovo dílo. Jsou zde básně o vášnivé lásce a hořkosti života.

Lyriky lásky a života /1907/, Drsná láska /1927/ - sbírky básní, které opět obsahují téma lásky a citového vystřízlivění.

Povídky a menší črty /1903/, O milkování, lásce a zradě /1909/ - povídkové cykly.

Ivův román /1902/, Výpravy chudých /1903/ - romány, ve kterých je zachycena atmosféra a psychické stavy hrdinů.

Citáty

Hledat lidi, jež byste milovali, toť tajemství a úspěch celého života.

Nelze rozsvítit světél v ubohých lebkách davu.

Boží se rodí na zádech otrockých davů.

Chrám nedokončený víc k nebi jásá.

Stará kultura nesmí zotročovat, má-li hřát a svítit.

Ze sbírky ***Ještě jednou se vrátíme*** vybírám básně

Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy?

Když ona přišla na můj sad, vše právě odkvétalo.
Tak nevrle a tulácky v obzoru slunce spalo.

Ó, proč tak pozdě? řek jsem k ní. Poslední slunce na síti,
zvony mi v mlhách umlkly, jsou ptáci v travách ukrytí,
mé louky teskní vůni mdlou a vody sešeřeny jsou
a přes přívozy stíny jdou a všechno planou je už hrou.

Že do daleka odplout chci kams na zelené ostrovy
a zdvihám vlajky na stožár a bílé plachty, lanoví.

Vás tenkrát z jara čekal jsem...
V obzoru modrý zvučel jas.
Já napjal struny z paprsků,
by echem chyt se v nich váš hlas.

Nuž rcete, kde jste tenkrát byla?
A pod jakými zeměpásy?
Nuž, rcete, či jste jaro žila?
Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy?

Kde horké noci zpívaly vám v okna otevřená?
Má duše marně toužila tím tichem uděšena.

A teď! kdy nevzpomněl jsem snad,
vše se tu chystám zanechat,
na plavbu bych se vydal rád,
proč jdete vadnout na můj sad?

Pro vás tu slunce nehoří a nevýskají pohoří.
Nám nikde louky nevoní, zpěv nezní v našem pomoří,
chci odplout sám a poslouchám
podzimu pohádkové hlasy,
jdu hledat Nové království.

Kdo vám tak zcuchal tmavé vlasy?

Vernisáž výstavy obrazů

Josef /Pepa/ Šeda

MOJE ZÁLESÍ

dne 30.6.2023 v 18,00 hod

Prostory evangelického sboru

Růžová 82, Pelhřimov

Tímto jste srdečně zváni na vernisáž výstavy obrazů

Josefa Pepy Šedy (nar.1958),

kteřá jak napovídá název, představuje pohledy a pocity z krajiny

okolí výtvarníkovy rodného Humpolce a to konkrétně

z kraje zvaného Zálesí,

kde v současnosti trvale žije a to v malé obci Mysletín.

VÝSTAVU SLOVEM VYPROVODÍ

Farář Ev.Sboru PETR TURECKÝ

a hudbou a písní LUDĚK BRZOŇ

Bohoslužby ve „Farském kázku“

**Srdečně Vás zveme na tradiční setkání
k bohoslužbám ve „Farském kázku“
v Opatově, dne**

2.7.2023

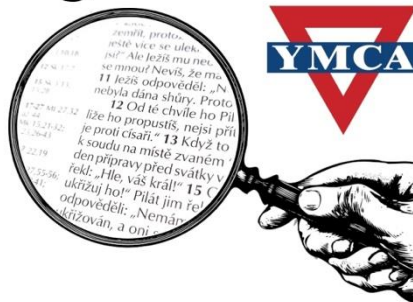
od 14.00 hod.

**Hostem bude synodní senior Pavel |
Pokorný + hudební doprovod skupina
Canteva z Opatova.**

Těšíme se na setkání 🤗

Bible kritickým okem

- čtení Bible s rozhovorem
- uvedení do základních historických a literárních souvislostí
- konfrontace s aktuálními archeologickými doklady
- čtení v širším kontextu zpravidla tří až čtyř kapitol
- kritické oko namířené nejen vůči textu či překladu, ale také vůči našemu způsobu čtení a rozumění.

**Počínaje 23. březnem každý čtvrtek od 19:00 do 20:00
v YMCA centru, Růžová 82, Pelhřimov.**

BOHOSLUŽBY, pravidelné akce

MORAVEČ

Bohoslužby se konají každou neděli od 9:30, probíhá i nedělní škola.

internetový přenos na adrese:

<https://www.youtube.com/user/danielmatejka/videos>

PELHŘIMOV-STRMĚCHY

Pelhřimov: Bohoslužby se konají každou neděli od 9ti hod.

STRMĚCHY bohoslužby jsou každou **sudou** neděli od 11ti hod., v zimním období na faře.

Přímé přenosy bohoslužeb (z Pelhřimova) jsou viditelné v aktuální dobu vysílání (tedy neděle 9hod.) vždy na těchto stránkách:

<https://www.youtube.com/channel/UCxWYO99yzCBFgQK5mklL0EQ>

Stránky sboru

<https://www.facebook.com/CCEPelhrimovStrmechy/>

<https://evangelicipelhrimov.blogspot.com/>

OPATOV

Bohoslužby: každou neděli v 9hod.

farářka Pavla Janděčková

e-mail: pavljand@centrum.cz

tel.: 604 185 520

Začátky bohoslužeb: 9.00 h.

HUMPOLEC

Bohoslužby: neděli v 8,30 hod., **pokud bude kázat Petr Turecký (každou lichou neděli v měsíci), začátek bohoslužeb: 11hodin**

Každý den můžete slyšet zamyšlení nad biblickým textem zde:

<https://soundcloud.com/ecirkev>

ADRESY, KONTAKTNÍ ÚDAJE

Sbor ČCE PELHŘIMOV-STRMĚCHY

Růžová 82, 393 01 Pelhřimov, **mobil:** 774 600 529, **alternativní adresa:**
Strměchy č. 13, 393 01 Pelhřimov, **email:** farsborstrmechy@cmail.cz
Číslo účtu: 135626211/0300

Sbor ČCE MORAVEČ

Moraveč č. 35, 393 01 Pelhřimov, **tel:** 777258831, **web:**
www.moravec.evangnet.cz (rss), **email:** moravec@evangnet.cz
číslo účtu - 2001768838 / 2010
přenosy bohoslužeb: <https://www.youtube.com/user/danielmatejka/videos>
nově i na facebooku: <https://www.facebook.com/kostelmoravec>

Sbor ČCE OPATOV

Opatov č. 10, 588 05 Dušejov, **mobil:** 604 185 520, **web:**
www.opatov.evangnet.cz (rss)
email: opatov@evangnet.cz
číslo účtu - 264010499/0300

Sbor ČCE HUMPOLEC

Husova 143, 396 01 Humpolec, **email:** humpolec@evangnet.cz
Číslo účtu - 0620236399/ 0800